

tigt at sikre, at der også er et offentligt stempel i den her sammenhæng.

Så mit spørgsmål til ordførerne skal lyde: Mener man i ramme alvor, at der skulle være en modsætning mellem vores initiativ her og så det, der er blevet gjort? Javel, på saglighedens grundlag, på frivillighedens grundlag, ingen tvivl om det. Der er ikke én, heller ikke under- tegnede, der har villet klandre det arbejde. Næ, vores pointe er faktisk, hr. minister, at vi er så interesserede i at udbygge det, at stemple det. Akkurat ligesom vi inden for fødevarer har et Ø-mærke, der netop sikrer og garanterer, at her er noget at stole på, så ved vi, at det er vigtigt, at der også er en offentlighed bagved, at der er en styring bag den aftale, som ministeren har indgået.

Så mit håb er fortsat, at man kan få den her forsamling til at drøfte, hvordan vi kommer videre og umiddelbart – med streg under umiddelbart – skaber noget dynamik.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Da der jo er bred enighed, skal man måske være sig for unødigt at forlænge debatten, men et par enkelte kommentarer, hr. Søren Kolstrup.

Jeg tror, det var udtrykket »skal vi ikke have noget national power på det her område?« Alle, der har fulgt den her debat, tror jeg virkelig må tilkendegive, at er der et område, hvor der har været national power på, så er det rent faktisk med hensyn til væksthæmmere. Jeg tror ikke, der er nogen, som interesserer sig for den her diskussion i Europa, som ikke ved, at det er Danmark, som gentagne gange og vedvarende har sat det her både på den faglige dagsorden og på den politiske dagsorden.

Så kommer jeg frem til det interessante, hvor jeg også synes, der er en misforståelse fra hr. Søren Kolstrups side, som nu snakker om frivillighed. Vi taler ikke om frivillighed; vi taler om forbud. Vi har så fået en sidegevinst i Danmark, hvor dansk landbrug har lyttet og frivilligt har besluttet at afvikle væksthæmmere, men formålet for, tror jeg, et meget bredt flertal i Folketinget har været et forbud mod væksthæmmere, og nu står vi lige foran det.

Vi har én, der er forbudt. Vi har en udtalelse fra kommissærerne på det her område om, at de overvejer at forbyde yderligere fire. Vi havde et Rådsmøde i oktober, hvor samtlige mine kolleger tog ordet og havde en indgangsvinkel, der sådan langt hen ad vejen flugtede den dan-

ske, så det er vigtigt for mig, hr. Søren Kolstrup, at understrege, at her pjatter vi ikke rundt med nogle frivillige aftaler på EU-plan osv., vi taler om og går konkret efter forbud, og det har vi kunnet komme meget langt hen ad vejen med, fordi vi har beholdt både den faglige og politiske saglighed i den her diskussion.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Ud fra den logik og de begrænsninger, som ministeren har pålagt sig selv, må der ikke herske et øjeblik uenighed om, at der er gjort noget på nationalt plan med udgangspunkt i den logik, som ministeren har pålagt sig selv, og det er, at man skal fremme det her mest muligt gennem EU-systemet, o.k., og så lave en frivillig aftale. Herom er der ingen tvivl inden for denne logik.

Men hvad skulle der være i vejen for, at man søgte at underbygge den, styrke den logik ved, at man brugte – og det vil jeg da gerne have ministerens bekræftelse på, at EU jo dog også har et regelsæt omkring tilsætningsstoffer til foderstoffer – at man brugte just den regel, at man som tidligere nævnt just brugte landbrugsartiklens artikel 43, og hvad den har været med til at hjemle, at man netop brugte dette direktiv – ja, ja, lige til grænsen, lige til dråben – netop for at styrke det, som ministeren selv kæmper for, så ministeren selv får så meget styrke som vel muligt.

Så er jeg udmærket klar over, at der er en anden del af forslaget, hvor vi er ude i en anden argumentation, og det er nødretsargumentationen. Det er noget andet. Men er ministeren ikke enig i, at det er korrekt ligesom at skelne mellem disse to forhold? Og nu prøver jeg på at gå ind på ministerens præmisser.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.